

Både af hensyn til spørgsmålet om optagelse og af hensyn til skoleopholdets tilrettelæggelse indhenter skolerne i større omfang end tidligere oplysninger om fremtidige elever, og det kan forekomme, at skolerne siger nej til at optage elever, når man ikke mener at kunne magte den opgave, eleven frembyder.

Man kan ikke sige, at skolerne i almindelighed stiller vandelsbetingelser for optagelse af elever, men skolerne henvender sig primært til elever i en normalsituation og er kun i begrænset omfang udrustet til at varetage specialopgaver. Den enkelte skole må derfor afveje antallet og omfanget af de specialopgaver, den kan påtage sig.

10. *De nævnte frie efter- og ungdomsskoler ansætter selv deres lærere.*

Under henvisning hertil spørges, om de også selv afgør, hvem der opfylder betingelserne for at virke som lærere ved disse skoler, samt hvorledes de lønmæssigt skal indplaceres.

Besvarelse:

I henhold til gældende lov om efterskoler godkendes forstanderen for en efterskole af undervisningsministeren, medens der ikke er stillet tilsvarende krav med hensyn til skolens lærere.

Det er forstanderen — på private, selvejende institutioner ofte forstanderen efter forelæggelse for eller sammen med bestyrelsen eller eventuelt bestyrelsen alene — der ansætter skolens lærere og hermed skønner over de pågældendes kvalifikationer.

Det er en betingelse for ydelse af tilskud til aflønning af en lærer, at lønnen — efter de hidtil gældende lønregler — ligger over begyndelseslønnen i lærerlønningslovens 2.-4. lønningsklasse, medens der ikke ydes tilskud til den del af lønnen, der eventuelt måtte ligge over slutlønnen i samme lønningsklasse. Lønindplacering inden for dette minimum og maksimum fastsættes ved aftale mellem den enkelte lærer og forstanderen (eventuelt forstanderen og bestyrelsen eller bestyrelsen alene).

Det bemærkes, at denne fri indplacering af lærerne er forladt i det den 22. januar 1970 fremsatte lovforslag til lov om folkehøjskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler og efterskoler.

11. *Ad § 20.4.10. Folkeuniversitetsvirksomhed:*

Udvalget udbeder sig et notat om denne virksomhed, hvor den drives, og hvor mange der deltager i dens forskellige former for undervisning og forelæsninger.

Besvarelse:

Folkeuniversitetsvirksomheden har indtil ikrafttrædelsen af lov om fritidsundervisning den 1. august 1969 ikke haft lovhjemmel, men har på de årlige finanslove modtaget tilskud til driften af:

1. folkeuniversitetet i København,
2. folkeuniversitetet i Århus og
3. folkeuniversitetsudvalget, der har formidlet foredragsserier og enkelt-foredrag til provinsen.

I §§ 84-88 i lov om fritidsundervisning er der skabt lovhjemmel for folkeuniversitetsvirksomhed, der efter lovens ordlyd er „knyttet til universiteterne og gennem universitetskurser og forelæsninger udbreder kendskabet til videnskabens arbejdsmetoder og resultater“.

Folkeuniversitetsvirksomheden drives ved de eksisterende universiteter, hvor der for Århus' og Københavns vedkommende er etableret folkeuniversiteter, medens Odense folkeuniversitet er under stiftelse. Herudover formidler folkeuniversitetsudvalget — samme organ, der forestår den samlede folkeuniversitetsvirksomhed — kontakten til de lokale folkeuniversitetsforeninger og komiteer, hvor der hvert år samlet afholdes ca. 400 forelæsninger.